

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת חיי שרה
מברכים חודש כסלו
כד מרחשון
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 7
(59)

ארויסגעזעטן דורך אונזרות היכל הקודש הרמב"ם

דעם מלך און האט אנדער גיליינט לעבן דער שפחה. און דאס קינד פון דער שפחה האט זי גיליינט לעבן דער מלכה.

דערנאך האבן אן גיהויבן די קינדער אונטער צו וואקסן. און דעם בן מלך (דהיינו דאס קינד וואס סע דערוואקסן גיווארן באם מלך וואס מען האט גימיינט אז דאס איז דער זון פון דעם מלך) האט מען אים מגדל גיווען (דהיינו גיגרייסט) און אויפגיהויבן אלע מאל העכער העכער. ביז ער איז זייער גרויס גיווארן און ער איז גיווען איין גרוסער פריה. און דער בן השפחה (דהיינו דער וואס ער איז דערצוויגן גיווארן ביי דער שפחה וואס צום אמת איז ער גיווען דער זון פון דעם מלך כנ"ל) איז אויך דערוואקסן גיווארן ביי דער שפחה. און די ביידע קינדער האבן גילערנט אין איינעם אין איין חדר. און דער אמתיר בן מלך (וואס ער ווערט אנגרייפן בן השפחה) האט זיך זיין טבע גיצויגן צום נימוס פון איין מלכות נאר ער איז מגדל גיווארן ביי דעם עבד אין שטוב. און פארקערט דער בן השפחה (וואס ער ווערט אנגרייפן בן המלך) האט זיך זיין טבע גיצויגן צו איין אנדער נימוס ניט אזוי ווי דער נימוס פון איין מלך איז. נאר ער איז מגדל גיווארן ביי דעם מלך אין שטוב. האט ער זיך גימוזט פירן מיט דעם נימוס פון איין מלכות. ווארן מע האט אים אזוי גיפירט מיט דעם נימוס.

און די פאכע מחמת נשים דעתן קלות (דהיינו וויבער האבן איין גרינגע דעה) בלומר זיי קענען זיך ניט איינהאלטן. איז זי <<<

שבת קודש פרשת נח, שנת תשפ"ב לפקט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי ביים דאווענען איז פארגעקומען א באווארפן להגל עליה לתורה פון החתן ... נרו יאיר. ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא. מבן מלך וכן שפחה שנתחלפו.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: ברשות די חשוב'ע מחותנים, ברשות די חשוב'ע זיידעס. אין ברוסלב פירט מען זיך פארצולערנען שבת אינדערפרי ספר ספורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט, וועלן מיר אביסל פארלערנען פון אינעווייניג.

דערציילט דער הייליגער רבי:

מעשה אמאל איז גיווען איין מלך. איז ביי אים אין שטוב גיווען איין שפחה. וואס זי האט באדינט די מלכה (מן הסתם קין עכערין טאר ניט אריין קומען צום מלך. נאר די שפחה האט גיהאט עפעס איין אנדער דינסט. א קלנע דינסט) איז גיקומען די צייט וואס די מלכה האט באדארפט האבן איין קינד. און די שפחה האט אויך באדארפט צו גווינען אין דער צייט. איז גיגאנגען די פאכע און האט איבערגיביטן די קינדער. כדי זי זאל זעהן וואס דא וועט זיך טאן. וואס דערפון וועט ארויס וואקסן. און זי האט גינומען דאס קינד פון

חינוך ווינקל

פונעם קונטרס: "ליב האבן יעדעס קינד"

זיי זענען די בעסטע סחורה

די אלע שווערע קינדער, צום ביישפיל, קינדער וואס פאלגן גישט, קינדער וואס הערן גישט, וואס גנב'ענען ריסעס, קינדער וואס שטעלן זיך אויף, קינדער וואס געבן אויפן פאס פאר אנדערע וואס שטייען זיי אין וועג א דזשאכע - זיי זענען גוטע סחורה, זיי זענען די בעסטע סחורה. גישט אז מארגן זאלט איר מער גישט קוקן אויף די גוטע קינדער וואס פאלגן, אבער איר זאלט וויסן אז די אלע שווערע קינדער זענען זייער גוטע סחורה, אז איר וועט

זיך גוט ארומקוקן וועט איר זען אז די אלע וואס יונגער הייט זענען זיי געווען קאכעדיג, שפרינגענדיג, טאנצענדיג, גישט פאלגענדיג און ציפעדיג וכו', די אלע וואקסן אויס פיינע סחורה וואס העלפן אידישע קינדער און טוען גוטס פאר אנדערע.

ער ווערט נאכגישט א שלעכט קינד

א קינד וואס הערט גישט ווערט נאכגישט א שלעכט קינד, א קינד וואס קען גישט איינזיצן ווערט נאכגישט א שלעכט קינד, דער מלמד און לערערין דארפן טרעפן א וועג ווי אזוי קען איר מאכן אז דאס קינד זאל זיך פאלגן, ווי אזוי קען איר מאכן אז דאס קינד זאל

זא אויסהערן.

זע ליב צו האבן אלע קינדער!

איר געדענק ווען איר בין געגאנגען פרעגן מיין טאטע שליט"א צי איר זאל אננעמען א פאסטן אין מלמדות, האט מיר מיין טאטע געזאגט: "וואלייט, איין זאך בעט איר דיר, זע ליב צו האבן אלע קינדער! גישט נאר די קינדער וואס קומען שיינ אנגעטון אדער די קינדער וואס זענען זיס און בא'חניט, זע ליב צו האבן אפילו די קינדער וואס קיינער קוקט גישט אויף זיי". איר געדענק אז די הדרכה איז מיר געווען גאר א גרויסע הילף, איר האב דאס גישט געוואוסט אליינס, אז מען דארף זען אכטונג צו געבן אויף אלע קינדער.

גימאנגען און האט אויסגיאנגט דעם סוד פאר איין מענשן. באשר אז זי האט פארביטן די קינדער און אימליכער מענש האט זיך איין חבר. און דער חבר האט נאך איין חבר. האט אזוי איינער אויסגיאנגט דעם אנדערן. ביז דער סוד איז ארום גיקומען. אזוי ווי דער שטייגער פון דער וועלט איז. ביז דער עולם האט דערפון גישמוקט שטילערהייט באשר אז דער בן מלך איז פארביטן גיווארן. לושמיר שמוסן שארף קאן מען בודאי דערפון ניט. דער מלך זאל נישט גיווארן ווערן. ווארן וואס וועט דער מלך קענען טאן אין אזוי א זאך. ווארן ער קאן דאס ניט פאררעכטן. ער קאן עס ניט גלייבן. טאמער איז דאס ליגן. און ווי אזוי ביים מען ווידער צוריק. איבער דעם טאר מען דאס בודאי ניט אויס זאגן פאר דעם מלך. נאר דער עולם האט צווישן זיך שטילערהייט גישמוקט דערפון.

ויהי היום. איז גימאנגען איינער. און האט אויסגיאנגט דעם סוד פאר דעם בן מלך. באשר מואנט אויף אים אז ער איז פארביטן גיווארן. נאר. די קאנסט דאס ניט קלערן. ווארן עס שטייט דיר ניט אן. און ווי אזוי קלערט מען אזוי איין זאך. נאר איך דערצייל עס דיר. כדי דו זאלסט וויסן. ווארן טאמער וועט אמאל זיין אין בונט אקעגן דער מלוכה. וועט דער בונט דארף דעם קאנען שטארקער זיין ווארן זיי וועלן זאגן זיי נעמען זיך דעם בן מלך פאר איין מלך. דהיינו דער וואס מואנט אויף אים אז ער איז צום אמת דער בן מלך בנ"ל.

ווער ביסטו?

יארן צוריק האט מען דאס געזען אין אמעריקע, מען האט געזאגט אויפן פרעזידענט וואס איז געווען א טונקעלער, "ווער ביסטו?" "פון וואו קומסטו?" "דו ביסט בכלל נישט קיין אמעריקאנער!" דאס איז געווען א גרויסע פארשעמונג פאר אים. שטעל זיך פאר אז א רבי פון אסאך חסידים איז נפטר געווארן און זיין זון נעמט איבער די רבנות פאסטן, פלוצלינג שטייען מענטשן אויף מיט א גאנצע מעשה אויף אים מיט קלארע באווייזן אז דער זון איז באמת נישט קיין אמת'ער זון, ער איז נאר געווארן אויפגעצויגן ביי דעם רבין... וואס קען ער דאן טון? פון דעם האט דער (פאלשער) בן מלך מורא געהאט.

דרום באדארפסטו זעהן צו פארטראכטן דעם בחור. (אזוי האט אלין דער איינער גיאנט צו דעם בן המלך וואס צום רעכטן אמת איז ער דער זון פון דער שפחה בנ"ל).

איז גימאנגען דער בן מלך און האט אנגיהויבן צו טאן שפיצלעך יענעם פאטער (וואס צום אמת איז ער זיך גווען טאקע זיין פאטער) און ער האט זיך אלין גילייגט אים צו טאן שלעכץ תמיד. און ער האט אים אלין דערלאנגט שפיצלעך איינס נאך עס אנדערע. כדי ער זאל מוזן עוקר זיין מיט זיין זון. און כל זמן דער מלך אליין האט נאך גילעבט. האט ער נאך פארט אזוי איין ממשלה ניט גיהאט. פון דעקט וועגן פארט פלעגט ער אים טאן שפיצלעך. דערנאך איז דער מלך אלט גיווארן און איז גישטרבן. האט ער אפ גינעמען די מלוכה. האט ער דעמאלט נאך מער שלעכץ גיטאן צו יענעם זונם פאטער (דהיינו צו דעם פאטער פון דעם בן השפחה וואס צום אמת איז ער גווען דער בן המלך און דער פאטער איז טאקע גווען זיין פאטער פון דעם וואס ער האט אפ גינעמען די מלוכה ווארן זיי זענען זיך פארביטן גיווארן בנ"ל) און ער האט גיטאן אים שלעכץ פארשטעלט מען זאל ניט וויסן אז עס איז פון אים. ווארן עס איז ניט שייך פאר לייט. און האט אים דערלאנגט אלע מאל שפיצלעך איינס נאך עס אנדערע.

האט פארשטאנען דער דאזיגער. אז ער טוט אים שפיצלעך מחמת דער זאך. (דהיינו ווייל די וועלט שמוקט אז די קינדער זענען פארביטן גיווארן) האט ער זיך אנגירופן און האט גיאנט צום זון

(דהיינו דער עבד דער מאן פון דער שפחה וואס אים האט מען עס אלין דערלאנגט שפיצלעך כדי ער זאל פארטרייבן זיין זון ווייל מען זאגט אז די קינדער זענען פארביטן גיווארן בנ"ל) און האט אים דערציילט די גאנצע מעשה. און האט צו אים גיאנט. איך האב גרויס רחמנות אויף דיר. ווארן ממה נפשך. ביסטו אנדרש מיין קינד. האב איך זיך בודאי גרויס רחמנות אויף דיר. ביסטו אנדערש ניט מיין קינד. נאר ביסט צום אמת דער בן מלך. איז זיך נאך מער רחמנות אויף דיר. ווארן דער (דהיינו דער וואס ער האט אפגינעמען די מלוכה) וייל זיך זיך נאר אויס רייסן חס ושלום. איבער דעם מוסטו עוקר זיין (דהיינו אנטלויפן) פון דאנעט. האט עס אים זייער גיאירט. און עס איז אים זייער שלעכט גווען די זאך.

נאר דער מלך דערלאנגט אלין דערנוייל אלע מאל שפיצלעך. איינס נאך עס אנדערע. האט זיך דער זון מיישב גווען (דהיינו דער אמת'ער בן מלך וואס ער איז פארביטן גיווארן) ער מוז אנטלויפן. האט אים דער פאטער גיגיבן אסאך געלט. און ער איז זיך אוועק. האט עס אים זייער פארדראסן. וואס ער איז פארטריבן גיווארן פון זיין מדינה אומזיסט. ווארן ער האט זיך ארום גיקוקט. פארנוואס קומט מיר דאס אז איך זאל פארטריבן ווערן. בין איך אנדערש דער בן מלך. קומט מיר בודאי ניט דאס אז איך זאל פארטריבן ווערן. און אפילו אז איך בין ניט דער בן מלך. קומט מיר אויך ניט דאס אז איך זאל זיין איין בורח (דהיינו איין אנטלאפניגער) אומזיסט. ווארן וואס האב איך גיזינדיגט וואס בין איך דא שולדיג. האט עס אים זייער פארדראסן און מחמת דעם האט ער זיך גינעמען צום טרונק. און איז גימאנגען לבית הזונות (דהיינו אין די שטיבער וואו הורן זיגן) און ער האט גוואלט דערמיט זיך פארברענגען זיינע יארן. ער זאל שיכורן און זאל נאך גיין נאך וואס זיין הארץ גרוסט. ווייל ער איז פארטריבן גיווארן אומזיסט.

וואס בין איך שולדיג? פארנוואס דארף איך ליינדן?

מיר האבן שוין אסאך געשמעקט פון דעם, זייער אסאך מענטשן וואס קומען פון צעבראכענע שטובער, זיי האבן נישט קיין געהעריגע עלטערן וכו', דרייען זיך ארום מיט א קשיא אין מח: "וואס בין איך שולדיג? פארנוואס דארף איך ליינדן?" און זיי גיבן אויס די טענה אויף צו אפלאזן זייער אידישקייט השם ישמרינו, "מען האט מיר באעולה'ט, מען האט מיר שלעכטס געטון, איך דארף שוין נישט לערנען, איך דארף שוין נישט דאווענען, ווייל איך האב נישט קיין געהעריגע שטוב..." דאס זע איך ליינדער אין ישיבה ביי בחורים וואס קומען פון אזעלכע סארט שטובער.

דער אייבערשטער פרובירט אויס צדיקים

אבער די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה לה, ב) אויפ'ן פסוק (תהלים יא, ה): "ה' צדיק יבחן" - דער אייבערשטער פרובירט אויס צדיקים, רבי אליעזר גלייכט דאס צו צו א בעל הבית וואס האט צוויי קוצן, "אחת כחה יפה ואחת כחה רע", איין קוה איז א שטארקע קוה און איינס איז א שוואכע קוה, "על מי הוא גותן העל?" אויף וועלכע קו לייגט ער ארויף די שווערע עול? "לא על אותה שפחה יפה?" צי דען נישט אויף די שטארקע, "כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים", אזוי אויך טוט דער אייבערשטער אויספרובירן די צדיקים, אזוי ווי עס שטייט "ה' צדיק יבחן".

איך וויל זען ווי שטארק ער האט מיד ליב

היינט איז דאס מיט א טראק, מיט א קאר, אז מען וויל אנפילן

מיט דעם בין איך אפגעקומען גרינגערהייט

און אז איך האב שוין מתפלל געווען צום אייבערשטן און נאכאלץ פארלויבן געלט, וועל איך גלייבן אז דער אייבערשטער האט מיט דעם אַוועקגענומען פון מיר א שווערערע נסיון, עס האט געדארפט פאסירן מיט מיר א ערגערע זאך, און מיט דעם בין איך אפגעקומען גרינגערהייט.

וועל איך הערשט נעמען א תהלים

מען קען אמאל הערן א אינגערמאן קלאגן: "אלעס גייט מיר מיט'ן פטום אראפ, מארגן גיי איך נישט דאווענען שחרית..." ענדערש זאג פארקערט: "אז אלעס גייט מיר שווער, וועל איך הערשט גיין דאווענען", "אז אלעס גייט מיר שווער, וועל איך הערשט נעמען א תהלים און זאגן א קאפיטל תהלים".

איין קאפיטל תהלים

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט "איין קאפיטל תהלים"; דער מענטש זאגט צום אייבערשטן: "איך בין אזוי ווייט פון דיר, איך בין אזוי צעבראכן, איך בין אזוי גארנישט, איך גיי זאגן א קאפיטל תהלים, איך בעט דיר, הייליגער באשעפער העלף מיר, הייליגער באשעפער זיי מיר נישט מרחק, הייליגער באשעפער פארטרייב מיר נישט", די פאר ווערטער שפאלטן אלע הימלען, דער אייבערשטער פריידט זיך צו יעדעס ווארט וואס דו רעדסט צו אים.

אזא שיינע שמחה

ברוך השם מיר שטייען יעצט ביי אזא שיינע שמחה, ביי די באווארפן פון החתן ... גרו יאיר; געווענליך דארף מען אויסלויבן דעם חתן פאר'ן מחותן, אבער דא קען דאך דער מחותן גוט דעם חתן, אבער פאר די זיידעס קען איך אויסלויבן דעם חתן, איר זאלט וויסן פון אלס קינד לערנט ער דא אין חדר און אין ישיבה, ער פירט זיך מיט יראת שמים, ער האט פלייסיג געלערנט, ער איז אנגעפילט מיט תורה ותפלה.

וואס איז די עצה צו ווערן געראטעוועט?

די וואכעדיגע סדרה זעט מען ווי דער אייבערשטער זאגט פאר נח, עס גייט קומען א מבול, אלעס פון אינדרויסן וועט חרוב ווערן, איין עצה איז דא (בראשית ו, יד): "עשה לך תבת וגו'", מאך פאר דיר א קאסטן וכו', "ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך" (שם, ח), דו וועסט אריינקומען צו דעם קאסטן, דו און די יענע זון און דיין ווייב, און די ווייבער פון די יענע זון מיט דיר, אזוי וועסטו געראטעוועט ווערן פון די מבול. דאס איז אויך געזאגט געווארן פאר אונז אין די היינטיגע טעג, אינדרויסן קען זיין א מבול, מענטשן פאלן ליידער אוועק פון די אידישע וועג רחמנא לצלן, וואס איז די עצה צו ווערן געראטעוועט פון די פארשוועמונג? אז דער מענטש האט זיך זיין פרייוואטע לעבן, ער האט זיין ווייב, זיינע קינדער, ער זיצט פארמאכט מיט זיי, האט ער גארנישט צו טון מיט אלעס וואס גייט פאר אינדרויסן.

עס פעלט מיר גארנישט

יעדע וואך איז דא גייע אסיפות וואס מען קען טון מיט אונזער דור, עס איז ליידער דא א מבול פון מינות און כפירות רחמנא לצלן, אבער דער אייבערשטער זאגט: "בוי א תיבה, זיץ מיט דיין

א קאר מיט שווערע פעקלעך דארף עס זיין גענוג שטארק אז מען זאל נאך קענעם פארן דערמיט, עס זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען ווערט ארויפפארן אויף א בארג וכדומה, די זעלבע זאך איז ווען דער אייבערשטער וויל איינעם אויספריבירן מיט שוועריקייטן, פרובירט דער אייבערשטער אויס דעם 'ערליכן איד' וואוסענדיג אז ער האט די כחות זיך דערהאלטן, ער וועט מיר נישט אפלאזן, ער וועט נישט אַוועקלויפן חס ושלום, אויף אזא איינעם זאגט דער אייבערשטער: "לאמיר אים נאכאמאל אויספריבירן, איך וויל זען דאס ליבשאפט ווי שטארק ער האט מיר ליב", אבער איינער וואס האט נישט די כחות זיך צו קענען דערהאלטן אים שיקט מען טאקע נישט די אלע שוועריקייטן.

ער וויל זען ווי דו דערהאלסט זיך

דערפאר ווען א מענטש זעט ווי מען פרובירט אים אויס מיט שווערע זאכן אין לעבן איז דאס א סימן אז דער אייבערשטער וויל דיר אויספריבירן, ער וויל זען דיין ליבשאפט ווי שטארק דו האסט אים ליב, ער וויל זען ווי דו דערהאלסט זיך נישט אַוועקצוגיין פונעם אייבערשטן.

עס איז נישט דא וואו צו לויפן

אנשטאט דו זאלסט נעמען דיין נסיון און זאגן: "איך האב א שווערע לעבן - איך לויף אוועק...", זאלסטו זאגן: "איך האב א שווערע לעבן - לויף איך צום אייבערשטן!" ווייל באמת איז נישט דא קיין רעטונג, עס איז נישט דא וואו צו לויפן, וואו וועסטו אַוועקלויפן? סיי ווי קומט דאך אלעס פונעם אייבערשטן און באלד דארפסטו צוריק גיין צום אייבערשטן!

אז דו ביסט צעבראכן גייסטו טון עבירות!?

דער אמת'ער בן מלך האט געטראכט: "פארנוואס קומט מיר דאס אז איך זאל פארטריבן ווערן? וואס האב איך געזינדיגט? וואס בין איך דא שולדיג?" דעריבער האט ער זיך גענומען צום טרינק, ער האט אנגעהויבן שיכור'ן און טון עבירות רחמנא לצלן... עס איז א לאנגע מעשה, אבער ביים סוף דערצייילט דער רבי ווי ער איז צוריק געווארן א גרויסער צדיק; אז דו ביסט צעבראכן גייסטו טון עבירות! פארקערט, נעם דיין נסיון, נעם דייע מניעות, נעם דייע שוועריקייטן און לויף צום אייבערשטן!

צוויי עצות, אדער זיך נאכלאזן אדער תהלים...

ווען א מענטש גייט אריבער א שווערע צייט, איז דא צוויי עצות, אדער לאזט ער זיך נאך חס ושלום, אדער גייט ער זאגן א קאפיטל תהלים צום אייבערשטן.

איך ווער נישט ברוגז אויפ'ן אייבערשטן

אז איך מוטשע זיך אויף פרנסה, ווער איך נישט ברוגז אויפ'ן אייבערשטן, "איך דאווען נישט קיין מנחה ווייל איך האב פארלויבן א דייעל", "איך דאווען נישט קיין מעריב ווייל איך האב נישט קיין פרנסה", גיין! פונקט פארקערט אז איך האב פארלויבן א דייעל, אז איך האב נישט קיין פרנסה, לויף איך צום אייבערשטן, איך גיי דאווענען מנחה מעריב און זאגן: "רבונו של עולם העלף מיר איך זאל צוריק באקומען דאס געלט וואס איך האב יעצט דערלייגט".

אלע צדיקים זענען געווען אייניג

אלע צדיקים האבן געהאט די זעלבע וועג צו דינען דעם אייבערשטן, 'בתמימות ופשיטות', דער זיידע שליט"א איז חסיד פונעם טאהש'ער רבי זכר צדיק לברכה, נעם זיין הייליג ספר 'עבודת עבודה', קוק אריין וואס דארט שטייט, אלעס איז איין שטיק תמימות, "זאג תהלים", "זאג תהלים". איך געדענק נאך ווען איך בין געווען א בחור פלעגט מען זאגן אויף טאהש'ע חסידים: "זיי זענען פשוט'ע מענטשן, זיי זענען תמימות'דיגע מענטשן". איך האב זוכה געווען צו זיין ביים טאהש'ער רבי זכר צדיק לברכה אלס בחור, איך האב געגעסן מיט אים די שבת'דיגע סעודות, איז גישט געווען וואס צו זען, נאר איין זאך - זיין 'תמימות' אין עבודת השם, איך האב געזען זיין תהלים שבת אינדערפרי, זיין דאווענען וכדומה, און דאס איז א זאך וואס אלע צדיקים זענען געווען אייניג, אלע האבן געוואלט איין זאך, מען זאל דינען דעם אייבערשטן 'בתמימות ופשיטות'.

זוך גישט צו זיין א 'חקרן' א 'למדן'

נעם א משניות, נעם א גמרא, נעם א תהלים, פאלג דעם רבין אפילו "איך פארשטיי וואס איך זאג" - דאך זאג ווייטער א בלאט גמרא, א פרק משניות, דאס איז דער וועג פון אלע צדיקים, זיך פירן בתמימות ופשיטות, זוך גישט צו זיין א 'חקרן', זוך גישט צו זיין א 'למדן', לערן תורה וייל דער אייבערשטער וויל מיר זאלן לערנען די הייליגע תורה.

תורה בטהרה

ווען א בחור איז זוכה צו חתונה האבן קען ער לערנען תורה בטהרה, אזוי ווי חכמינו הקדושים זאגן (יומא עב): אויפן פסוק (תהלים יט, ו): 'יראת ה' טהורה עומדת לעד, "זה הלומד תורה בטהרה", דאס מיינט מען דער וואס לערנט תורה מיט א ריינע מח, פֿרעגט די גמרא: "מאי היא?" ווי אזוי איז מען זוכה צו לערנען תורה בטהרה? "נושא אשה, ואחר כך לומד תורה", אז מען האט חתונה און נאכדעם לערנט מען תורה, וייל מען קען גישט לערנען תורה בטהרה נאר אז מען האט חתונה קודם.

אן קיין שום צוגעלייגטע חומרות ופרישות

ליידער ליידער לאזט מען היינט גישט לעבן, מען נעמט א חתן און מען לייגט אים ארויף חומרות, חומרות, חומרות, אז עס איז שוין גרינגער צו בלייבן א בחור... אבער אז מען לעבט אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אויג געלערנט מען זאל לעבן בתמימות ופשיטות, מען לעבט אין שטוב אן קיין שום צוגעלייגטע חומרות ופרישות, נאר אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך, דאן איז "א מחנה, יישר כח אייבערשטער אז איך האב חתונה געהאט, יעצט קען איך לערנען תורה בטהרה".

דער אייבערשטער זאל העלפן דער חתן זאל אויפבויען זיין שטוב, און די זיידעס און מחותנים זאל ווייטער זען נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער געזונטערהייט, און עס זאל ווייטער ווערן שידוכים ביי די גאנצע משפחה, אמן.

און דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכ'ן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען עטליכע ניגונים לכבוד די שמחה.

משפחה, מיט דיין ווייב און קינדער אפגעזינדערט פון די גאס, דאן וועסטו נצל ווערן פון די מבול". אבער דער מענטש דארף זען אז ער זאל גישט אריינברענגען די גאס אין זיין הויז; ברוך השם איך האלט שוין איין און צוואנציג יאר נאך מיין חתונה, און אין מיין שטוב קומט גישט אריין קיין צייטונגען, קיין מאגאזינען און קיין רעדיאו, די לעצטע מאל וואס איך האב געליינט די גייסעס איז געווען איבער צוואנציג יאר צוריק, און עס פעלט מיר גארנישט, נאר איין זאך - אז איך בין רואיגער! איך בין זייער פרייליך, איך ווייס גישט פון די אלע גייסעס, און עס געשעט גארנישט אויב איך זע גישט וואס שטייט די וואך אין די גייסעס.

איך לערן יעדן טאג א פרק גייסעס...

איך האב זייער הנאה געהאט צו הערן פון א אינגערמאן, ער דערציילט מיר, זיין יונגעל קען נאכגישט רעדן קלאר, אזוי ווי אסאך קינדער וואס אנשטאט זאגן 'ברויט' זאגן זיי 'בויט'... זיין קינד זעט דעם טאטען א גאנצן טאג רעדן פון זיין משניות, ער לערנט שטענדיג משניות און האלט ביי זיך אין טאש זיין משניות, דאס קינד קען נאכגישט זאגן די אותיות 'מ' און 'ש' פֿרעגט ער זיין טאטען: "טאטי, גייסעס [משניות]...?" דאס איז א מורא'דיגע ווארט, זא די 'משניות' דאס איז מיין 'גייסעס', איך לערן יעדן טאג א פרק 'גייסעס', איך דארף גישט הערן די אנדערע סארט גייסעס.

מיין שטוב דארף זיין געבויעט אויף די תורה

דאס איז זייער געאייגנט פאר א חתן, ער גייט יעצט אויפבויען זיין שטוב, דארף ער וויסן "איך גיי יעצט אויפבויען מיין שטוב, מיין שטוב דארף זיין געבויעט אויף די הייליגע תורה, איך גיי יעדן טאג דאווענען אינדערפרי שחרית, אינמיטן טאג מנחה און ביינאכט מעריב, און איך וועל זיך מאכן א שיעור יעדן טאג אין חומש, אין משניות און אין גמרא".

פינף און דרייסיג מאל ששה סדרי משנה!

דער חתן האט שוין ברוך השם זוכה געווען צו מסיים זיין 'פינף און דרייסיג מאל ששה סדרי משנה', קוקט אן א יונגער חתן וואס האט שוין מסיים געווען פינף און דרייסיג מאל ששה סדרי משנה! שטעל אפ א מענטש אין גאס און פֿרעג אים "האסט שוין געענדיגט איין מאל משניות אין דיין לעבן? דו ווייסט באלד וועסטו דארפן צוריק גיין צום אייבערשטן, דארט וועסטו גארנישט קענען מיטנעמען פון די וועלט, נאר משניות וועסטו דארט מיטנעמען".

ש"ס ענדיגט זיך גישט...

אויף האט שוין דער חתן געענדיגט ש"ס; איך האף אז דער חתן האט דאס גישט 'דערענדיגט', ש"ס ענדיגט זיך גישט, עס איז גישט דא אזא זאך 'איך האב געענדיגט ש"ס', אז איך האב איינמאל געענדיגט ש"ס וועל איך נאכאמאל אנהייבן ש"ס.

פון יעדן ערליכע איד לאכט מען!

דער רבי האט אויך דאך געגעבן א וועג צו לערנען, דו קענסט זאגן די ווערטער אפילו אן פארשטיין (עין שחות הר"ן סימן עו); וואס האסטו מורא, אז מענטשן גייען לאכן? פון יעדן ערליכע איד לאכט מען!